

Основними галузями перспективної діяльності «зеленої економіки»: Будівництво; сільське господарство; промисловість; енергопостачання; рибальство; лісове господарство; туризм; транспорт; управління відходами та водними ресурсами.

Також проблема екології яка є важливою у наш час, так як люди своїми винаходами дуже нашкодили оточуючому середовищу. Наші міста стають для нас отрутою. Проект «зелені покрівлі» допомагають вирішити цю проблему. Також цей проект вирішує проблему з браку місця для озеленення в великих містах, створення садів та парків.

Дахи будинків є не тільки важливою конструктивною частиною будівлі, але і яскравою естетичною частиною, яка приковує наші погляди. Деякі види покрівель сприймають навіть як дива світу. Від наших предків до нас дійшли: дерен, черепиця, які природно і гармонійно вписуються в навколишнє середовище. Але не всі дахи повинні бути такими.

З часом, повільно, але вірно, власники, архітектори, проектувальники починають усвідомлювати величезний потенціал, закладений в цьому невеликому, забутому «клаптику» нерухомості.

Зелена покрівля – це нове та перспективне рішення : вона не пропускає вологу, має захисне багатощарове покриття, що складається з рослин та ґрунту.

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Зубченко Д.С.

Науковий керівник – Коненко В.В., канд. екон. наук

Перехід України до нової форми економічних відносин, що ґрунтується на ринкових методах, зумовлює потребу вирішення нових завдань, пов'язаних з економічним розвитком підприємства. Адже нині діяльність вітчизняних суб'єктів господарювання значною мірою ускладнюється тривалою кризою неплатежів, зростанням дебіторської та кредиторської заборгованості, несприятливим податковим законодавством, скороченням виробництва, гострим дефіцитом фінансових ресурсів. Тому практичного значення при співпраці з підприємством набуває його платоспроможність, тобто здатність своєчасно та в повному обсязі розраховуватися за своїми зобов'язаннями.

Функціонуючи в ринковій економіці як суб'єкт підприємницької діяльності, кожне підприємство має забезпечувати такий стан своїх фінансових ресурсів, за якого воно стабільно зберігало б здатність безперервно виконувати фінансові зобов'язання перед своїми діловими

партнерами, державою, власниками, найманими працівниками. Набуваючи в ринкових умовах не уявної, а справжньої фінансової незалежності, несучи реальну економічну відповідальність за ефективність господарювання і за своєчасне виконання фінансових зобов'язань, підприємства здатні досягти стабільності своїх фінансів лише при суворому додержанні принципів комерційного розрахунку, головним серед яких є зіставлення витрат і результатів, одержання максимального прибутку за мінімальних витрат. Саме ця умова є визначальною для формування фінансового стану підприємства.

Збільшення взаємних неплатежів між підприємствами, загострення проблем, пов'язаних із недостатністю у підприємств оборотних коштів призводить до ризику неплатоспроможності (або ризику незбалансованої ліквідності) підприємства. Цей ризик генерується зниженням рівня ліквідності оборотних активів, що породжує розбалансованість позитивних і негативних грошових потоків підприємства у часі. За своїми фінансовими наслідками цей вид ризику відносять до найнебезпечніших.

Забезпечення фінансового оздоровлення підприємства потребує пошуку та використання внутрішніх резервів забезпечення позитивності та зростання чистого грошового потоку підприємства (різниця між вхідним та вихідним грошовими потоками), що генерується в процесі фінансово-господарської діяльності підприємства.

Використовуючи внутрішні фінансові джерела відновлення платоспроможності, підприємство може не лише подолати внутрішні причини кризи, а й значною мірою зменшити залежність ефективності санації від залучення зовнішніх фінансових ресурсів. Проте на підприємствах які тривалий час перебувають в кризовому стані повністю вичерпані типові джерела відновлення самофінансування (прибуток та амортизація).

Пошук та використання внутрішніх резервів фінансування спрямоване на підвищення платоспроможності та ліквідності підприємства. Цього можна досягти збільшенням розмірів вхідних грошових потоків (за рахунок збільшення виручки від реалізації, продажу частини основних фондів, рефінансування дебіторської заборгованості) та скорочення вихідних грошових потоків (за рахунок зниження витрат, які відносяться на собівартість продукції чи покриваються за рахунок прибутку, що залишається в розпорядженні підприємства).